

gis instituto Pascha debebat celebra i, ipseque cum Discipulis agnum comedit decimaquarta Luna ad vesperam, idest post occasum Solis in principio Lunae decimaquin- ta, atque ita in confinio utriusque diei, nam Hebraei oc- casus Solis, finis, & initium erat dierum; Maldonat. dist. vers. in secunda questione, ad medium.

Verf. Item illud est notandum.

18 Pias Pontificatum adeptus est anno 150. Victor anno 190. & Pascha die Dominico celebrandum, probat Clem. Roman. lib. 5. constit. Apostol. cap. 6. ibi: Ne per errorem diu Resu relictis Domini nostri Iesu Christi a 10 die prater- quam Dominio tantum celebentur; de quo fide Suar. d. lib. 2. cap. 6. an. 3. Azor. in sti. moral. part. 1. lib. 1. cap. 3. quast. 4.

Ibi: Mode dies is Dominicus non contingat.

19 Adversus D. Cov. docet Suar. d. cap. 6. n. 1. 2. 2. Pascha posse fieri, & debere celebrari decimaquinta Luna, si Domini- cus dies in ipsa incidit, quod variis coprobat testimoniis.

Ibi: Ex quibus, ni fallor, apertus sensus.

20 Ad intellectum cap. sig. i. Episcopus 8. in Canon. Apostol. est notandum, Judaeos ubi Pascha celebrarent, non posse id facere, nisi post aequinoctium; nam cum cele- bratio fieri deberet decimaquarta Luna primi mensis, & primus mensis esset, cujus primus dies erat proximior aequinoctio, si aequinoctium occurreret post celebratum Pascha, & sic post decimaquarta Lunam, mensis se- quens primus foret, cujus prima Luna magis ad aequino- ctium accedebat, quo Pascha esset celebrandum. Sed quia Judaei perperam solebant, ante aequinoctium illud festum agere, idco prohibetur in hoc cap. 8. nequis in eundem erro- rem cum Judaeis labatur, quod probat Suarez num. 18.

Ibi: Scribit & ad hac Robert. Gaguin. lib. 1. de gest. Francor.

21 Huius miraculi meminit Pat. Mariana histor. Hispan. l. 5. c. 11. ubi aliter similem controversiam inter Gallos, & Hispa- nos eodem modo fuisse decimam; fontes autem Baptismales, qui divinitus aqua implebantur, fuerunt in Oler oppido Be- tica, vulgo, Sevilla la vieja, de quo loco Plini. d. l. 3. natur. hist.

Verf. Ex eadem radice percipimus est.

22 Hanc Cajetani opinionem (quae seculo scandalo est intelligenda, ut in se sup. onit) sequuntur Medina 1. 2. g. 103. n. 1. 4. 5. & alii moderni, quos tacitis nominibus com- memora Suar. dist. lib. 9. cap. 14. num. 8. a quibus discit, nam vel Circumcisione vitur ad imitandum Christum, quatenus Circumcisionem accepit, tanquam Sacramentum a Deo institutum; & superstitiosum est, vel quatenus do- lorem sustinuit, & est irrationabile, ac illicitum; non enim licet homini partem corporis sui abscindere, aut perforare ut in illo dolore & passione Christo confor metur; quare etiam Cajetanum impugnant Ariag. d. dist. 10. sect. 3. n. 17. Sor. de iust. & ju. lib. 2. quast. 5. art. 4. in fine, Valent. d. o. m. l. 7. vers. Ex quo opinio Cajetani, Salmer. ad Galat. 5. quast. 3. & alii.

Ad Num. 2.

23 An praecipuum solvendi Decimas fuerit iudiciale, mora- le, vel ceremoniale; controversatur, ut videre est apud Ceval. q. 516. Suar. d. tom. 1. de Rel. lib. 1. cap. 9. num. 7. 8. 9. qui cum Aragon, Valent. a. & alii docet, fuisse iudi- ciale; idemque tenet Beccan. de i. s. & ju. in quast. 87. D. Thom. q. 1. num. 6. Sor. dist. lib. 1. quast. 4. art. 1. vers. Ex quo fit praecipuum, & vers. scilicet a corollarium, Gregor. Lop. in princ. gloss. 5. tit. 10. p. 1. Arte. in sum. par. 2. lib. 6. num. 35. in ru- bric. de Decim. Barbof. sup. num. 6. Guttier. dist. cap. 21. n. 22. Ratio est, quoniam cum Tribus alia praet Leviticam

suam partem acciperent in divisione terrae promissionis; tenebantur, Levitis hanc inaequalitatem compensare. Deinde cum Sacerdotes, & Levitae cultui Divino deservirent in totius populi beneficium, ab ipso ali, iustitia con- veniebat; quibus de causis Deus, decimam fructuum par- tem Levitis, tribui praecipit, tanquam ex iustitia debitam. Potest nihilominus hoc praecipuum ceremoniale dici, quatenus per solutionem Decimarum Deus colitur, ac om- nium universalis Dominus recognoscitur, princ. & l. 1. tit. 20. part. 1. cap. tua nobis 26. §. verum, de Decim. Card. Tusch. supr. concl. 62. num. 4. Callill. c. 10. no. 7. ad finem, & ita est adus Religionis, ut notant Becan, & Suarez, quo sensu Decimae Deo debita dicuntur, & illius portio ex Trident. 24. sess. 25. de reformat. c. 12. d. c. 1. n. 5. c. cum non sit 33. de decim. Et ita definitur; Decimas esse partem honorum mobilium licite quaesitorum Deo debitam, constitutione Divina; Cardin. Tusch. dist. concl. 62. num. 1. Cardin. Zabar. d. conf. 26. in princ. Alias tamen decimarum definitiones tradunt Monet. sup. ca. 2. a princ. Rebuf. de Decim. quast. 4. A. g. Barbof. dist. cap. 26. in princ. n. 2. Turretrem. in c. revertimini, n. 7. 16. q. 1.

Quod corroboratur ex eo, quod in Lege veteri, sub hoc 25 praecipuo decimandi continebatur triplex Decimarum gen- us, quae non omnes ad sustentationem Levitarum pertine- bant; nam ultra eas, quas Levitis solvebant, tenebantur patres familias apud se custodire, ut certis anni tēporibus illas cū Levitis in loco, ubi erat Tabernaculum, vel Templum, adu- carent, scilicet in Paschatē, Pentecoste, & in festo Taberna- culorum, de quo Deuteronom. cap. 14. vers. 22. ibi. Decimā par- tē separabis de curtilis fructibus tuis, qui nascuntur in terra per annos singulos, ut comedas in conspectu Domini Dei tui in loco, quem eligerit, ut in eo nomen illius invoce ar. Alias singuli re- servare debebat tertio quoque anno, ut cū Levitis, peregrina- nis, pupillis, & viduis comunicarent ipsas in propriis domi- bus, De vero supra vers. 28. ibi: Anno tertio separabis alia de- cimā ex omnibus, quae nascuntur tibi eo tempore, & repones in- tra portas tuas. Veni quoque Levites, qui aliam non habet partem, nec possessionem recum, & peregrinus, ac pupillus, & vidua, qui intra portas tuas sunt, & saturabuntur, benedicat tibi Dominus Deus tuus. Et iterū, c. 26. vers. 12. Quando collegeris decimam cunctarū frugum tuarum anno decimae tertio, dabis Levitae, & advena, & pupilla, & vidua, ut comedant intra portas tua, & saturentur. Quod notat D. Hieronym. lib. 13. in Ezechiel. in princ. circa cap. 45. Abulens. Deuteronom. c. 12. q. 7. & 10. & c. 14. q. 19. in fine, & c. 26. quast. 4. Becan. in anal. g. c. 6. quast. 7. n. 9. Rebuf. de decim. quast. 3. n. 9. 11. Unde constat, praecipuū de Decimis multum ad ceremonialia pertinere, et si primario iudiciale sit.

Subtiliter autem quaeritur, uti dum lex Moisaica mor- tua, sed non mortifera fuit, Judaei solvere decimas teneren- tur; nam cessante Lege, eiusdem obligatio subsistere non po- ruit; nihilominus, tam ad fides convertos, quam in iudaism- o persistentes, exemptos pro illo tempore non fuisse a so- lutione Decimarum in sustentationem Sacerdotum, & Le- vitarum, resolvit, ac probat Suar. d. l. 9. c. 19. n. 16. cum segg.

De hac quaestione utrum scilicet Decimae debeantur iure divino, vel Ecclesiastico tantum; videndi sunt, rem diligen- ter examinantes, Suar. dist. c. 9. n. 10. n. & cap. sequent. per totum, Becan. d. quast. 1. per totam, Barbof. in collectum. ad cap. Par. chia- nos, de decim. Tyndar. de dec. m. quast. 1. Ande. Hispan. eod. d. dist. §. 1. Guttier. d. cap. 21. n. 1. Rebuf. de Decim. quast. 1. Alphons. à Castro lib. 5. advers. heres. c. 1. Decimas, Camill. Borrel. de Regn. Aragon. §. 2. gloss. 1. num. 3. 4. Sebast. de Medic. in sum. omn. heres. p. 1. verb. decima, num. 41. Bellag. in specul. Princip. rubr. 13. §. tractatus a num. 3. latissime Castill. statim laudandus, qui alios non paucos recenset. Et licet communis sententia Canonistarum habeat, iure divino deberi, Ceval. q. 437. tamen D. Covar. stipulantur Theo- logi, qui faciunt, congruam sustentationem Ministri Al- taris iure naturali, ac eadem, etiam positivo deberi, ut pro- batur Luc. c. 10. ibi: In eadem autem domo manere edentes, & bibentes, quae apud illos sunt, dignus est enim operarius mer- cede sua. Et D. Paul. 1. ad Corin. c. 9. Ita & Dominus ordi- navit

navit jis, qui Evangelium annunciant, de Evangelico vive- ré. Et iterum 1. ad Thimor. c. 5. Qui bene praerunt Presby- teri duplici honore digni habeantur, maxime qui labo- rant in verbo, & doctrina; dicit enim scriptura: Non al- ligabis os boni tritoranti; & dignus est mercenarius mer- cede sua. Atque ita debent intelligi DD. à Ceval. laudati, qui Decimas iure Divino debitas esse asseverant, & alii plures, qui eos sequuntur. Quota autem, idest, quod de- cima pars fructuum, & non minus sit solvenda, solo Eccle- siastico praecipuo statutum est: quam sententiam ultra Guttier. Becan. & Suar. sup. tenent Theologi, quos hic re- censet d. c. 10. n. 3. Nevar. in manual. c. 21. num. 28. & in apo- log. de redit. Eccles. qu. 1. num. 69. Greg. Lop. in d. princip. gloss. 5. in fin. tit. 20. part. 1. nonac. in sum. tom. 2. tract. de legib. disp. ubi. quast. 5. punct. 1. num. 3. Tondut. quastion. be- neficial. c. 72. num. 2. Fontanel. de part. imp. claus. 4. gloss. 19. part. 1. num. 8. 31. 46. Pellizzar. in manual. Regular. tom. 2. tract. 8. c. 7. num. 165. Barbof. jun. de iure Eccles. univers. libr. 1. c. 4. num. 9. & lib. 3. c. 26. §. 3. num. 64. vers. Sed ego Castillo. de Totis, c. 10. n. 9. cum segg. Gilchen. ad au. h. quas adiones, à num. 11. C. de sa. ros. Eccles. D. Felician. de Vega in c. Clerici, num. 43. de iudic. Squillante de privi. eg. Clerit. c. 3. num. 5. Ceval. q. 516. in princ. Ramir. de leg. Reg. §. 31. num. 1. 4. Carrasc. ad leges nov. Recopil. c. 6. de Decim. num. 10. ubi alii.

Verf. Et praeter has ubi. Sunt tamen, qui hac in re.

28 Decimae (quae ex omnibus fructibus, ac rebus aliis, quae hominis ministerio acquiruntur, regulariter debentur, ut late probat Barbof. dist. c. 26. §. 11. ex num. 1.) sunt in tripli- ci differentia, personales, praediales, & mixtae. Personales debentur ex negotiatione, militia, artificio, famularu, & si- milibus; c. ex transmissa 23. c. non est. 22. de decim. Praedia- les ex agris, piscinis, & aliis huiusmodi; c. nuntios 6. c. ex parte 2. eod. r. r. Mixtae ex animalibus, quia eorum fructus partim hominum industria, partim ex praediis, ubi pascun- tur, proveniunt; c. quicumque 4. c. Johannes 5. 16. q. 7. De qua divisione frequentius probata Pellizzar. supr. numer. 164. Becan. quast. 3. num. 2. Navar. in manual. d. cap. 21. n. num. 29. Monet. c. 4. Bo. d. quast. 5. punct. 2. Paz. in prax. 1. 2. c. 5. num. 6. Tusch. conclus. 63. ubi plures refert Decimarum spe- cies, Azor. d. lib. 7. c. 34. §. 1. P. Fagund. in praecip. Eccles. pra- cept. 5. lib. 1. c. 2. num. 1. et si aliis placeat, omnes Decimas esse, aut praediales, aut personales, Barbof. d. c. 26. in princ. num. 9. Personales solvuntur Parocho, à quo homo percipit Sacramenta: Praediales, ubi sita sunt praedia, cap. ad Apostolica 20. de Decim. Mixtae, circa quas est aliquod du- bium, pendendae sunt, ubi pecora pascuntur, Suar. cap. 21. num. 20. 21. Bonacin. punct. 3. num. 14. Tondut. s. pr. c. 64. num. 10. Barbof. d. c. 26. §. 2. n. m. 25. Zabarel. in Cleme. 1. ne Religi. num. 15. de Decim. Paz. s. r. à num. 7. Ceval. tom. ult. q. 55. num. 13. cum segg. Sed Decimae personales ex generali consuetudine in toto Orbe Christiano non solvun- tur, teste Navar. ubi proxime, num. 3. 1. quae sequitur Paz. nu. 37. Ceval. q. 64. Sa. verb. Decimas, num. Barbof. sup. §. 2. nu. 28. sicque in Hispania observari, tradit Sorus de iust. lib. 9. q. 4. art. 2.

29 Ex turpiter quaesitis, veluti ex meretricio, vel histrio- natu, merito iure Decimae debentur; sed Ecclesia nunquam illas accipere consuevit, quoniam indecorum est visum; posset tamen, scandalo secluso, uti suo iure. Ex iniuste ve- ro usurpatis, ut ex usura, rapina, vel furto, nullatenus De- cimae debentur. Ita Suar. dist. lib. 1. c. 32. à num. 6. Bonacin. punct. 3. num. 2. vers. Major diffi- nitas, Valent. d. q. 5. punct. 3. in fine; Monet. c. 14. num. 39. & alii adversus Azorium, & Riminaldum, & multos, qui sentiunt, omnes huiusmodi De- cimae nullo modo recipi posse: quibus accedit Barbof. d. §. 1. nu. 32. dum in eodem vitio peccatores persistunt; nam si respiciant, ab eis Decimas ex turpiter non iniuste quaesitis recipere licebit; & de his late agit à num. 29. Sed prima opinio, nulla indecentia, aut alia circumstantia, quae receptionem inhonestam faciat, interveniente, fati proba- bilis est, & validis rationibus fulcitur. Ex fructibus tamen, et si semen furtivum sit, Decimae debentur, Ceval. tom. ult. q. 55. n. 16. de iudic. part. 2. c. 73. n. 35.

Iudaei non solvebant Decimas personales, sed tantum ex frugibus, & pomis arborum, & ex animalibus, quae traufent sub varga pastoris, Levitic. c. ult. Barbof. d. c. 26. in princ. num. 10. Becan. s. pra. num. 1. Suar. c. 9. n. 6. & cur Ecclesia addiderit Decimas personales, tradit idem Suar. c. 11. num. 17. qui eodem cap. per totum, probat, iuste Ecclesiam imposuisse fidelibus, ut eadem partem fructuum solvant, quam olim Iudaei pendebant; de quo etiam Becan. supra, quast. 1. Bonac. punct. 1. numer. 4. Hinc, aliqui DD. sentiunt, Decimas personales iure Ecclesiastico deberi, quamvis alias iure divino debitas existiment; quos refert Guttier. d. c. 21. num. 5. idem que tenet Ceval. quast. 364. num. 1. Hodie etiam Iudaei; aliique infideles sunt à personalibus decimis immunes; Barbof. cum aliis d. c. 26. §. 3. n. 3. quam- vis eas debeant ex praediis, quae apud Christianos possident Barbof. num. 4.

Ver. Praeterca Decimas. Ibi: Tertio id ipsum constat, si verum est.

In lege Evangelica nullum est praecipuum, quod iuris naturalis non sit, nisi de Sacramentis, de Fide, & de Sa- crificio, Suar. c. 10. num. 4.

Ibi: His etiam suffragatur quinta ratio ex eo.

Non tenentur Clerici iure Ecclesiastico solvere Sum- mo Pontifici decimam ex decimis. Posset tamen ipse De- cimam, vel aliam partem necessariam exigere iure natura- li, ac Divino debitam, pro sui, ac suae dignitatis sustentatione, si aliunde sibi non exhiberetur; Suar. c. 18. nu. 11. B. can. quast. 6. in fin. Guttier. dist. cap. 21. n. m. 10. Monet. c. 9. Lessi. de iust. & ju. lib. 2. c. 39. dub. 5. num. 28. Panor- mitan. in c. inter cetera? de offic. iudic. ordinar

Verf. Ceterum his iactis.

Est de fide, Decimas non esse elemosyam: sed debi- tum ministrantibus spiritualia subsistens; ut contra Vi- cleff. declaravit Concilium Constantense sess. 8. & habe- tur Trident. dist. sess. 25. de reformat. c. 12. cap. Parochia- nos 9. & ibi Gloss. verb. quast. de Decim. nam alimenta, quae ipsi iure naturali, ac divino debentur, per Decimas praestantur; Becan. d. quast. 1. num. 1. Suar. d. c. 9. num. 10. Barbof. d. c. 26. num. 1. Calt. verbo, D. cima, Quare ipsas actione confessoria, aut conditione ex Canone, is, cui debentur, exigit; Paz. supr. num. 5. Mor. in empor. ra. 1. 1. tit. de evict. num. 104. Ceval. d. h. tom. 1. quast. 488. Pro quibus competit etiam Ecclesiae tacita hypotheca, Merlin. de pignor. lib. 2. quast. 7. Barbof. de offic. Paroch. cap. 28. §. 4. num. 1. Capyc. de is. 10. num. 26. Pacific. de Sarian. insp. lib. 3. c. 4. num. 532. Flor de Mena variar. lib. 1. q. 6. art. 3. num. 7. Quae transit in singularem successorem pro Decimis praeteritis non solutis, Merlin. cum aliis nu. 3. Calt. c. 2. num. 17. incipit que ex quo fructus percipiun- tur, Merlin. num. 4. Et decimarum causa potior est, ac favora- bilior regalibus tributis, Ceval. tom. ult. q. 55. num. 11. Marefcot. lib. 2. q. 108. num. 23. 24. Franc. Vivi. lib. 1. d. c. 4. num. 3. Sor. de iust. & ju. lib. 9. q. 4. art. 2. ad argument. 9. Denique petenti Decimas compensatio obijci non potest, Rebuf. quast. fin. num. 19. Al bas in cap. tua nobis, num. 10. de decim. Ceval. cum aliis q. 437. in fine.

Ad Num. 3.

De obligationibus agunt Suar. d. lib. 1. c. 3. cum segg. Guttier. d. c. 21. à num. 139. Azor. supr. part. 1. lib. 7. c. 30. quast. 11. 12. Barbof. in coll. et. d. c. statimus 5. 6. 16. q. 1. & de ur. Eccles. lib. 3. c. 23. Rebuf. sup. quast. 1. Aloyf. Ricc. in prax. part. 4. resolut. 295. cum segg. Becan. de iust. & ju. quast. 86.

Parochiani tenentur ad oblationes, quoties Parochus ratio est i ministerii congruam sustentationem non ha- bet, et si alias ex proprio patrimonio, vel artificio se tra- ti valat; Suar. cap. 5. num. 6. Barbof. Becan. Guttier. s. pr. Valent. de rom. 3. disp. 6. q. 4. punct. 4. vers. Prima asserio Gregor,

Gregor. Lop. in l. 9. cl. 1. tit. 19. part. 1. Barbof. cap. 26. in princ. num. 12. Quod dupliciter limitatur, primo si ita egeant sicut Parochiani, ut tale onus nequeant supportare; secundo, quando soluerunt Decimas, vel primitias debitas sufficientes ad victum Parochi, & alijs ubi fuerunt applicatae, veluti ad pensionem; Suar. dict. c. 5. num. 7. cum sequentibus, & cap. 15. num. 10. Hostiens. in summ. titul. de Paroch. s. Silvest. verbo, De im. quast. 2. Gregor. Lop. ubi proximè, Guttier. d. n. 139. Barbof. d. c. 23. n. 11.

Oblationes recipere non licet ab infidelibus, excommunicatis, vel peccatoribus publicis, c. c. oblationes 2. ubi glof. 39. 90. dist. 1. Abbas in cap. x. transmissa; num. 10. de Decim. Beroi. in c. qui in omnibus, num. 18. de usur. Fusch. de visitat. lib. 1. c. 24. n. 10. num. 10. Turresemat. in d. cap. oblationis, Suar. c. 6. a. n. 4. ubi docet, oblationes regulariter accipi posse a publicis peccatoribus, nisi id, quod offertur, ex iure iniquo proveniat, ut ex usura, rapina; scandaloso seculo; sequitur Barbof. d. c. 23. num. 29. qui de his agit ex num. 13. & quid de oblationibus non voluntarijs, num. 21. Omnes verò res offerri possunt, sed lac, mel excipitur in sext. Synod. Canon. 57. cujus prohibitionis rationem dixit reddunt Pat. Suar. d. lib. 1. de Divin. Cul. c. 4. n. 2. Barbof. d. lib. 3. c. 23. num. 4.

Ibi Nisi consuetudine legitima oblationes factae fuerint. Licet ex actibus merè voluntarijs obligatio oriri non soleat ut per Bart. in l. cum de in rem v. r. ff. de usur. lason. in l. quo minus, num. 28. ff. de fluminib. Abbas in cap. ex parte, num. 10. de con. es. prabend. Cravet. con. 96. num. 4. Gratian. discipul. 399. num. 3. Capyc. decis. 134. numer. 13. Castill. c. 32. num. 2. Pet. Barbof. in l. cum non issim, num. 77. C. d. p. c. r. 30. vel. 40. anno. Menoch. de arbitrar. cas. 160. num. 7. cum seqq. Guttier. practica, lib. 4. qu. 34. num. 111. Ceval. comm. quast. 501. ex num. 16. & quae dicantur merè facultatis? videas apud Menoch. cons. 201. à numer. 61. & Castill. supra, ex num. 15. Tamen favore Ecclesiae admissam est, ut Parochiani oblationes exhibere compellantur, quas legitimo tempore offerre consueverunt, d. l. 9. tit. 19. part. 1. Felin. in cap. veni. n. 101. num. 3. de testib. Olafch. d. i. 39. num. 17. Gratian. discipul. for. n. 5. cap. 2. 10. num. 13. 14. 15. 24. B. nacin. in tract. de simon. quast. 6. punct. 5. num. 2. Roman. singu. 433. Suar. dict. c. 5. num. 12. Guttier. à numer. 140. Ioan. Fab. in §. pavorum, l. 1. de ver. d. vis. Salazar de usur. & co. suet. cap. 10. num. 18. Azeved. in l. 1. num. 1. tit. 5. lib. 1. Recopilat. Barbof. dict. c. 26. in princ. n. 12. Ad quod officio Iudicis per Ecclesiasticum sunt cogendi, d. l. 9. part. 1. in fin. Barbof. in c. d. d. ad cap. Ad Apostolicam, num. 1. de simon. Et quod per decennium tale jus Ecclesiae quaeratur, tenent Felin. in cap. suam num. 3. de simon. bellier. disquisitor. Cleical. part. 1. r. n. de bon. Clerico. §. 3. n. 24. Suar. d. c. 5. n. 21. Guttier. n. 143. ubi alij, Barbof. d. c. 3. n. 12. Lell. de just. lib. 2. c. 39. Non tamen potest ministerium spirituale subtrahi, et si consuetæ oblationes non exhibeantur Barbof. supra; in d. collect. num. 12. Guttier. num. 153. Suar. s. p. a.

Ibi: Item oblationes ex precepto debentur à laicis.

Cum D. Covar. sentiant Sur. Roman. & alij laudatj supra. num. 38. sed ab eo discedunt Theaur. Christian. Religion. c. 26. n. 1. vers. Si verò, Guttier. n. 154. pro quibus extat. d. l. 9. Part. 1. quae sententia in praxi videtur admitti. Possent tamen hæ opinionēs conciliari ex traditis per Suar. d. c. 5. n. 7. & c. 15. n. 10. nam si populus solvat per Decimas vel alio modo, quod sufficit ad Clerici congruam sustentationem, etiam per Superiorem, vel aliter impediatur, ne ad Parochum perveniat, tunc tenenda est Guttier. sententia, ut Parochiani non cogantur oblationes exhibere Parochi, si aliunde victum quaerere valeat, quoniam illi iam debito juris naturalis satisfecerunt, istæque jus habebit adversus eum, ad quem Decimæ sunt applicatae, vel contra Superiorem, nisi sciens gravamen, aut pensionem, beneficium admiserit; quoniam id sibi debet imputare, Suar. d. cap. 15. num. 7. cum seqq. Gregor. Lop. in d. l. 9. At si

Parochiani non præterint Parochi ad victum necessaria jure ad oblationes compelli poterunt, nam hoc debetur ex justitia; nec attendendum est, utrum egeat necne, ut debitum propter spirituale ministerium persolvatur, ut rectè D. Covar. n. seqq. observat; & sicut omnes conveniunt, posse exigi oblationes consuetudine introductas, et si Clerici divites sint, quæ solo jure Ecclesiastico debentur; Felin. in d. cap. ad Apostolicam, n. 2. de simon. Abb. in d. c. suam, num. 12. eod. tit. Anchar. conf. 66. Ugolin. de simon. in genere, tab. 1. §. 10. n. 3. vers. Item locum. A fortiori idem dicendum est de illis oblationibus necessarijs ad alimenta ministrantium spiritualia, cum jure divino, ac naturali debeantur, ut supra probatum est; Sed si populus solverit quod debet, & Parochus illud non percipiat, neq; aliunde se alere possit, æquum erit per oblationes egenti subvenire, compellendo Parochianos, ut offerant, qui contra Superiorem perperam applicentur decimas, vel ipsas percipientem jus habebunt, quod extra casum necessitatis probabile visum est Suar. d. c. 15. n. 9. in fin. licet contrarium probet; & defendi potest ex ratione l. quæries nihil. 201. ff. de reg. jur. Sed oblationes sunt regulariter voluntariæ celsantibus his, vel alijs causis, quæ obligationem inducant; Barbof. dict. cap. 26. in princ. num. 12. cum seqq. Azor. dict. lib. 7. cap. 7. num. 11. Lell. de just. lib. 2. cap. 39. dub. 6. num. 34. Possunt enim oblationes deberi, ex conventionem vel ex precepto testatoris, donatione; aut voto; ut observant D. Thom. 2. 2. quast. 86. art. 1. Ricci. in prax. part. 4. resol. 195. n. 3. Barbof. dict. lib. 3. de jure Eccles. univers. cap. 23. num. 10.

Ibi: Secundaum equitatis maxime immittitur. Sequitur Guttier. num. 155. Suar. de cap. 15. num. 10. ubi 45 subdit, ex hac causa in Concilio Tridentino, ubi de Vicario; constituendo agitur, maxime providi, ut ei ex fructibus beneficij congrua sustentatio assignetur, ut varijs capitulis probat.

Ad Num. 4.

Qui Decimas non solvit debitas, secundum aliquos 46 duo peccata perpetrat, alterum injustitiæ, & sacrilegij alterum; quia debitum Ecclesiae ob ministerium spirituale usurpat, de quo Bonac. d. q. 5. punct. 1. num. 16. Imò rerum alienarum invasor dicitur, Trident. de se. 2. c. 12. ubi excommunicationis pena imponitur; quod debet intelligi, motivatione præmissa sicut antea cavebatur, cap. omnes 5. 16. quast. 7. cap. p. venit. 5. de Decim. Perez. ad tit. 5. lib. 1. Orde. nam. p. 130. Rebuf. quast. 12. num. 8. 15. Monet. cap. 8. num. 69. Azor. part. 1. lib. 7. capit. 24. quast. 17. Suarez capit. 38. num. 3.

Peccatum autem incurritur, ex quo moram committit, 47 qui eas tenetur solvere, ad quod necesse non est, à Sacerdotibus peti; sed quod præterat tempus, quo præstandæ sunt, nec debitor eas deferat, aut moneat Clericos, ut portari faciant, secundum loci consuetudinem. Personales decimæ solvi debent in fine anni. Prædiales tempore collectionis fructuum. Mixtæ cum jam fuerit vivere sine matre possunt, nisi aliud consuetudine fuerit introductum Suar. cap. 37. per totum, Azor. part. 2. lib. 7. cap. 35. quast. 16. Rebuf. q. 12. num. 2. 4. Monet. cap. 6. num. 8. 11. cum seqq. Barbof. jun. de offic. Paroch. cap. 28. §. 2. num. 2. Marecot. lib. 2. cap. 95. num. 20. Franch. de i. 1. 14. num. 1. Paz d. cap. 5. num. 30. Castill. c. 39. num. 2. Alois. Ricc. in prax. resol. 152. Lell. Zanch. de privileg. Eccles. privileg. 1. o. num. 11. An possit Parochus negare Sacramenta non solventibus decimas; tractat 48 Suarez cap. 38. num. 2. Navar. o. f. 2. de Decim. Bonac. dict. quast. 5. punct. 3. num. 2. vers. Utrum vero, ubi multi: Qui affirmat adversus duos præallegatos; de quo etiam Ricci. in d. c. simon. Curia Archie. Navar. part. 4. decis. 195. à princ. Quibus personis decimæ sint solvendæ, tradit fult. Barbof. de jur. Eccles. univ. capit. 26. §. 2.

Ad Num. 5.

Ius percipiendi Decimas spirituale esse, ideoque laicos 50 ejus cenferi incapaces, fatentur omnes, per cap. fin. de ver. permutat.

permutat. cap. d. cimas 1. 16. 7. cap. ca. sam. de prescript. cap. 2. de judic. cap. quavis, ap. ad hac de d. cim. Monet. cap. 5. q. 3. num. 1. Suar. cap. 25. num. 1. 3. Barbof. de jur. Eccles. univ. vers. fo. lib. 3. cap. 26. §. 2. n. m. 2. Castill. dict. tom. 7. c. 10. num. 5. Marecot. vari. r. lib. 1. c. 95. a. num. 19. Ceval. tom. ultim. qu. 125. num. 6. 17. Guttier. pract. car. lib. 1. quast. 15. num. 1. Rebuf. 7. o. Peregrin. de jur. f. sic. lib. 6. tit. 8. n. 18. 21.

Ibi: Quo tamen add. posse Episcopum ex justa causa. 51 Episcopi, alijque similes Prælati possunt jure de causis Decimas ad tempus laicis in feudum dare. Sequitur Suar. c. 26. n. m. 1. ubi late docet, quid poterint Episcopi olim. & nunc possunt circa Decimarum concessionem Barbof. dict. c. 26. §. 2. an. 49. Rebuf. d. q. 10. num. 34. & quast. 13. num. 10. Azor. dict. lib. 7. cap. 36. quast. 11. & 14. Castill. cap. 11. num. 5.

Verf. Sic & laici Sacerdotum nomine.

Laicis permittum est, locationis titulo, vel alio non prohibito, exigere Decimas, Clericorum, ad quos pertinent, nomine; c. 2. de locat. Suar. d. c. 25. num. 6. 9. Rebuf. dict. q. 10. a. num. 33. Barbof. selectar. in addit. ad c. causam. quæ de prescript. Guttier. Canonic. lib. 1. c. 34. n. 50. Locarique Decima ultra triennium non possunt, non obstant extravagante, Ambitose, qua Paulus II. anno 1471. prohibuit, fieri locationem rerum Ecclesiasticarum ultra triennium, quæ est sub tit. d. reb. Eccles. Quoniam non pertinet ad fructus beneficiorum juxta communiorum sententiam, quam tunc D. Covarruvias infra lib. 2. c. 16. num. 6. in fine; Avendano d. exequend. mandat. p. 1. cap. 4. num. 3. 2. ad finem, Redan. de reb. Eccl. part. 350. num. 4. vers. Et dicta, Cardin. Mantie. de tacit. & ambig. convent. tom. 1. lib. 5. titul. 3. num. 21. Cened. in collectan. ad Dec. et. collect. 76. num. 3. & ad lib. 6. collect. 32. num. 2. Quamvis contrarium verius putet in puncto juris Barbof. cum alijs, de pot. est. Epif. op. part. 3. alleg. 95. num. 20. Et hi laici conductores possunt pro pensione conveniri, apud Iudicem Ecclesiasticum, Thom. Del. bene de immunit. Eccl. f. iust. tom. 1. c. 7. dub. 1. 2. sect. 2. num. 12. Mut. de jur. f. iust. part. 2. c. 10. Ripol. variat. r. solut. c. 1. d. jur. f. iust. omn. judic. num. 1. 6. Mo. in. d. just. & jur. tom. 1. d. sp. 149. n. 15. Hevia Bolanos, qui de praxitestra, in Curia, p. 1. §. 5. num. 7. Azeved. in l. 10. num. 58. tit. 1. lib. 4. Recopilat. Bobadilla in politico tom. 1. lib. 2. c. 17. num. 134. Quo i est contra D. Covar. practica, cap. 35. num. 2. Castill. in l. 23. Taur. glof. v. me y quatro horas, vers. Ex quo inferunt, Guttier. dict. cap. 34. num. 49.

Ibi: In oblationis contrarium expressim tenuerit.

Oblationes non possunt ad laicos pertinere, quoniam 55 jus ad illas spirituale est, & quodam modo divinum, ut probat Suar. dict. lib. 1. c. 7. num. 3. ac Parochis propter Sacramentorum administrationem debentur, Barbof. dict. c. 23. num. 5. Nihilominus possunt per laicos percipi nomine Clericorum, modò illas ex Altari ipso non astumant; qui a indecens est, licet tolerabilis sit consuetudo ut laici in confraternitatibus suis oblationes propria auctoritate capiant; Marecot. cum alijs, variat. lib. 2. c. 42. num. 11. Ipse verò res oblate maxime mobiles, si consecrata non fuerint, possunt per donationem, vel alium contractum in laicum in usus converti, Suarez supra. Navar. in scho. us ad cap. non liceat, 12. quast. 2. §. 18. num. 7. 8. Et qui oblationes intra Ecclesiam factas inde auferunt sibi usurpantes, ipso jure excommunicationem incurrant, cap. fin. 10. quast. 1. Bonacin. de censur. extra Bulam disp. 2. qu. 2. punct. 1. à princ. ip.

Verf. Olim sanè ante Concilium Lateranense.

Est assertio communis, Decimas ante Concilium Lateranense laicis in feudum perpetuo concessas per Prælatos Pontifice inferiores jure retineri posse, non sic si postea fuerunt datæ; per textum in cap. 2. §. sanè, de Decim. in 6. Guttier. dict. lib. 1. practica. c. 15. num. 4. Suar. c. 17. num. 2. 3. Marecot. supra, lib. 1. c. 13. num. 1. Azor. dict. lib. 7. c. 36. quast. 12. Menoch. de presump. lib. 6. pres. 86. num. 2. Monet. cap. 5. quast. 3. num. 66. Castill. c. 11. num. 5. vers. Secundo loco, Petr. Barbof. in l. Titia, numer. 45. vers. Non o. stat. sec. nda difficultas, ff. sol. matrim. Et si dubitetur an ante, vel post dict. Concilium fuerint Decimæ concessæ? post illud datæ fuisse, est præsumendum; Castill. dict. num. 5. vers. Inferunt autem, ubi alij Barbof. dict. §. 3. §. 8. num. 60. Sunt qui existimant prohibitionem infendandi Decimas in perpetuum eo Concilio fuisse antiquiorem; nam Urbans II. in Concilio Turonico anno 1096. statuit, ne Episcopi in feudum perpetuum decimas laicis darent, ut constat ex cap. univ. sub tit. Epif. or. vel Abbas feud. dare non poss. in nob. feudor. atque ita tenet, & latissime probat post Rebuffum dict. quast. 10. & alios, Suarez ubi proximè, num. 3. 4. Castill. cap. 11. n. 5. vers. Communis autem, Barbof. dict. §. 3. num. 62.

Verf. Et d. bio. procul Alexander III.

Ex D. D. nuper allegatis apparet, Concilium Lateranense, 59 de quo agimus, fuisse celebratum sub Alexandro III. anno 1179. sic tenet Ceval. quast. 368. Castill. cap. 11. num. 4. Gilchen. part. 3. cap. 8. num. 19.

Ibi: Hæc tamen decreto satisfieri potest.

Suarez dict. cap. 17. num. 4. intelligi posse cap. prohibe. 60 mas 19. de decim. ait, de illis laicis, qui acceperant Decimas in feudum perpetuum ab Episcopis, alijsve Prælatjs post prohibitionem Urbani II. nam eas cum anima periculo detinebant, tanquam habitas exentibus fientare taliter infendandi; ob Pontificis præceptum, quem textum etiam interpretatur aliter Guttier. d. c. 15. n. 8.

Verf. Præter hæc illud est a. im. ad advertendum.

Laicus potest Decimas, sibi ante Concilium Lateranense 61 in feudum perpetuum datas, alteri Ecclesiae, consentiente Episcopo illius Parochiae, ad quam de jure pertinebant, concedere. Est communis resolutio Suarez supra. num. 10. Rebuf. ubi proximè, num. 3. Menoch. d. l. 89. num. 2. Lambertini, de jure patronat. part. 2. lib. 1. quast. 1. a. 2. 9. 10. Fach. ne. cont. overs. lib. 7. cap. 72. Azor. dict. c. 36. quast. 13. Barbof. sent. in l. Titia, num. 46. ff. solut. matrim. Castill. sup. num. 5. vers. Inferunt quoque, Monet. c. 5. qu. 3. num. 71. 72. Barbof. dict. §. 3. num. 61.

Ibi: N si poterunt ista Decima in alijs laicos transmitti.

Laius potest Decimas, sibi ante Concilium Lateranense 61 in feudum perpetuum datas, alteri Ecclesiae, consentiente Episcopo illius Parochiae, ad quam de jure pertinebant, concedere. Est communis resolutio Suarez supra. num. 10. Rebuf. ubi proximè, num. 3. Menoch. d. l. 89. num. 2. Lambertini, de jure patronat. part. 2. lib. 1. quast. 1. a. 2. 9. 10. Fach. ne. cont. overs. lib. 7. cap. 72. Azor. dict. c. 36. quast. 13. Barbof. sent. in l. Titia, num. 46. ff. solut. matrim. Castill. sup. num. 5. vers. Inferunt quoque, Monet. c. 5. qu. 3. num. 71. 72. Barbof. dict. §. 3. num. 61.

Ibi: N si poterunt ista Decima in alijs laicos transmitti.

Laii prohibentur, Decimas ante Concilium Lateranense 62 sibi concessas, ad laicos, etiam cum Episcopo consentiente, transferre; Marecot. d. cap. 9. ex num. 19. Azor. ubi supra. Barbof. sent. in dict. l. Titia, n. 45. vers. Non oblat secundum. Rebuf. d. q. 10. num. 11. 15. Castill. ubi proximè, Aug. Barbof. d. cap. 26. §. 3. num. 63. Contra tenent Glof. in d. cap. prob. b. mus, verb. laicos, Menchac. d. num. 2. Guttier. d. cap. 15. n. 7. vers. Sed resp. denudum, Suar. num. 8. 12. Ceval. quast. 367. Gilchen. de prescript. part. 1. c. 8. a. num. 6. Garcia de expens. cap. 9. num. 97. cum seqq. Cabed. Lusitan. decisio. 63. num. 8. part. 2. Sed in Hispania hi, qui Decimas possident, vulgò, 63 Tertias, eas, sicut cætera bona alienant, ut testantur Castill. num. 3. Guttier. & Menchac. supra. Ratio est, nam postquam in laicos fuerunt translatae, in eorumdem patrimonio sunt, & ut profana habentur, argum. l. pater filium 36. §. quinde im. ff. de leg. 2. & cap. 2. de feud. Cast. l. d. cap. 11. n. 1. Valas. de jur. emphyteum. quast. 15. num. 5. vers. Quibus accedit, Castill. n. l. 3. Taur. vers. Vintre y quat o horas, Cabed. num. 3. Cancer. variat. part. 1. cap. 2. c. 2. num. 14. Garcia de beneficij. part. cap. 2. num. 29. Barbof. in collectan. ad d. cap. cau. am num. 5. de prescript. Et quamvis de Tertijs ad Decimas in feudum datas augmentum non valeat, tamen sententiam Menchac. sustinendo, de qua supra, non obstat, laicum non posse fieri capace juris spiritualis, nisi Pontificis

Verf. Olim sanè ante Concilium Lateranense.

Est assertio communis, Decimas ante Concilium Lateranense laicis in feudum perpetuo concessas per Prælatos Pontifice inferiores jure retineri posse, non sic si postea fuerunt datæ; per textum in cap. 2. §. sanè, de Decim. in 6. Guttier. dict. lib. 1. practica. c. 15. num. 4. Suar. c. 17. num. 2. 3. Marecot. supra, lib. 1. c. 13. num. 1. Azor. dict. lib. 7. c. 36. quast. 12. Menoch. de presump. lib. 6. pres. 86. num. 2. Monet. cap. 5. quast. 3. num. 66. Castill. c. 11. num. 5. vers. Secundo loco, Petr. Barbof. in l. Titia, numer. 45. vers. Non o. stat. sec. nda difficultas, ff. sol. matrim. Et si dubitetur an ante, vel post dict. Concilium fuerint Decimæ concessæ? post illud datæ fuisse, est præsumendum; Castill. dict. num. 5. vers. Inferunt autem, ubi alij Barbof. dict. §. 3. §. 8. num. 60. Sunt qui existimant prohibitionem infendandi Decimas in perpetuum eo Concilio fuisse antiquiorem; nam Urbans II. in Concilio Turonico anno 1096. statuit, ne Episcopi in feudum perpetuum decimas laicis darent, ut constat ex cap. univ. sub tit. Epif. or. vel Abbas feud. dare non poss. in nob. feudor. atque ita tenet, & latissime probat post Rebuffum dict. quast. 10. & alios, Suarez ubi proximè, num. 3. 4. Castill. cap. 11. n. 5. vers. Communis autem, Barbof. dict. §. 3. num. 62.

Verf. Et d. bio. procul Alexander III.

Ex D. D. nuper allegatis apparet, Concilium Lateranense, 59 de quo agimus, fuisse celebratum sub Alexandro III. anno 1179. sic tenet Ceval. quast. 368. Castill. cap. 11. num. 4. Gilchen. part. 3. cap. 8. num. 19.

Ibi: Hæc tamen decreto satisfieri potest.

Suarez dict. cap. 17. num. 4. intelligi posse cap. prohibe. 60 mas 19. de decim. ait, de illis laicis, qui acceperant Decimas in feudum perpetuum ab Episcopis, alijsve Prælatjs post prohibitionem Urbani II. nam eas cum anima periculo detinebant, tanquam habitas exentibus fientare taliter infendandi; ob Pontificis præceptum, quem textum etiam interpretatur aliter Guttier. d. c. 15. n. 8.

Verf. Præter hæc illud est a. im. ad advertendum.

Laicus potest Decimas, sibi ante Concilium Lateranense 61 in feudum perpetuum datas, alteri Ecclesiae, consentiente Episcopo illius Parochiae, ad quam de jure pertinebant, concedere. Est communis resolutio Suarez supra. num. 10. Rebuf. ubi proximè, num. 3. Menoch. d. l. 89. num. 2. Lambertini, de jure patronat. part. 2. lib. 1. quast. 1. a. 2. 9. 10. Fach. ne. cont. overs. lib. 7. cap. 72. Azor. dict. c. 36. quast. 13. Barbof. sent. in l. Titia, num. 46. ff. solut. matrim. Castill. sup. num. 5. vers. Inferunt quoque, Monet. c. 5. qu. 3. num. 71. 72. Barbof. dict. §. 3. num. 61.